

عنوان مقاله:

بازخوانی اصول روش های تربیت فرزندان در سوره لقمان

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم قرآنی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

باب اله محمدی نبی کندی - مدرس دانشگاه فرهنگیان

سوگند رهنمایی - مدرس دانشگاه فرهنگیان

زهرا هدایتی مقدم - مدرس دانشگاه فرهنگیان

مائده ترک - مدرس دانشگاه فرهنگیان

زهرا کرمی جوقان - مدرس دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان مهم و اساسی سعادت بشر تربیت است و به معنای سازندگی و پرورش شخصیت انسانهاست. نخستین جایگاه تربیت فرزندان خانواده می باشد و وظیفه تربیت صحیح فرزندان و یکی از حقوق اولیه فرزندان بر عهده پدر و مادر است. اغلب والدین سعی می کنند در تربیت فرزندان خود بهترین راه را انتخاب کنند تا آن ها در آینده از جایگاه تحصیلی و شغلی مناسبی برخوردار شوند. در سه سال اولیه زندگی کودک روش تربیتی که بر روی کودک اعمال می شود، باعث می شود که سبک رفتاری خاصی پیدا کند. این سبک رفتاری نقش بسیار مهمی در نوع ارتباطات دارد، باعث می شود که کودکان همگی شخصیت های متفاوتی داشته باشند. خداوند انسان ها را در این امر مهم تنها نگذاشته و با تامل در قرآن مجید به خوبی این نکته آشکار می شود که کلام خداوند، یک الگو تربیتی کامل می باشد. قرآن کریم حاوی بزرگترین دستورات اصول، مبانی و روش های تربیتی است، که خداوند توسط پیامبر خاتم حضرت محمد (ص) برای هدایت و تربیت انسان ها فرستاده شده است. یکی از زیباترین جلوه های تربیتی قرآن، در سوره لقمان و توصیه های تربیتی لقمان حکیم به فرزندش می باشد. خداوند روش و شیوه تربیت او را در قرآن کریم، به عنوان الگو و منشور تربیتی برای انسان بازگو نموده است. مواظبت و روش لقمان امروزه از نظر عالمان تربیتی از بهترین الگوهای تربیتی محسوب شده که هم موفقیت در حیات دنیوی و همچنین حیات اخروی را در پی دارد. در این مقاله سعی شده با استفاده از روش کتابخانه ای و با استناد بر منابع معتبر به بررسی موضوع تربیت فرزندان در سوره ی لقمان پرداخته شود و اهمیت شیوه تربیتی مورد تحلیل قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

سوره لقمان، تربیت دینی، الگوی تربیت، فرزندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1640260>

